

[Aksel Larsen.]

for Tillid til Landets militære Forsvarsberedskab. Derfor kan vi ikke give det her forelagte Lovforslag vor Tilslutning, derfor maa vi stille os skeptisk over for det.

En Bestanddel af denne Udenrigspolitik, den, jeg finder saa forkert, har det været, at den danske Regering har gjort et velment Forsøg paa, som man udtrykker det i svenske Blade, at melde Danmark ud af Norden, har stillet sig fjendtligt over for et nordisk Samarbejde paa visse Omraader og absolut ikke har stillet sig velvilligt over for Tanken hverken om et nordisk Forsvarsforbund eller et nordisk Neutralitetsberedskab. Jeg mener ikke, at man kan klare sig ved at vælge Formlen et nordisk Neutralitetsberedskab; det afhænger naturligvis af, hvor meget man lægger i det, men jeg vil i hvert Fald have Lov til at henvise til, at lige saa lidt som Danmarks Vilje til ikke at angribe eventuelle Stormagter, lige saa lidt som Danmarks Vilje til Fred er tilstrækkelig til at holde os uden for Krig, lige saa lidt er Nordens Vilje til Neutralitet tilstrækkelig.

Denne Neutralitetstale kan være farlig, for ført ud i sine Konsekvenser kan det komme til at betyde, at alle andre nordiske Lande mener, at de bør holde sig neutrale, hvis Danmark bliver viklet ind i krigerske Begivenheder. Spanien havde den største Vilje til at være neutral og har ganske vist heller ikke være ude for nogen Krigserklæring, men er indviklet i en Krig alligevel. Abessinien havde den største Vilje til at være neutral, men kom i Krig alligevel. Noget lignende kan siges om Kina, men jeg skal ikke gaa videre med Eksemplernes Række paa, hvordan det kan gaa. Man maa lære af Udviklingen, og hvis man har Viljen til at holde Land og Folk uden for de krigerske Begivenheder og værne Landets Selvstændighed og territoriale Integritet — for Danmarks Vedkommende vil det vel konkret bl. a. sige Bevarelse af Sydgrænsen —, maa man omsætte denne Vilje i hensigtsmæssig Handling til saa vidt muligt at forebygge saadanne uønskede Begivenheder, at holde aggressive Stater og Elementer fra at begynde paa dem, men ogsaa til at afværge dem, hvis de alligevel bliver forsogt.

Jeg tror ikke, at man skal have den Mistillid til Befolkningen, som jeg synes lyser ud af Statsministerens stadige Tale om Ansvarlighed og Uansvarlighed. Jeg ved godt, at der er meget stor Tvivl og Opløsning i det danske Folk, ikke blot paa Grund af den verdenspolitiske Situation

og Frygt for Angreb paa Danmark, men ogsaa paa Grund af den økonomiske Situation i Landet og de Levevilkkaar, der bydes Befolkningens overvældende Flertal. Jeg ved paa den anden Side, at Landet ejer Midler og Rigdomme, tilstrækkelige til at skabe bedre Forhold for den arbejdende Befolkning; jeg ved ogsaa, at Danmarks Indenrigspolitik og Udenrigspolitik er saa ganske intimt forbundne, at en ændret Krisepolitik herhjemme, der gør Ende paa den Udvikling, hvorved de rige bliver rigere og de fattige fattigere, ligefrem naturnødvendigt maa forbindes med en anden Udenrigspolitik end den, der hidtil er ført, og som jeg, som sagt, anser for meget farlig for Landet.

Jeg skal begrænse mig til disse almindelige Bemærkninger, idet jeg er klar over, at hverken de Forhold, hvorunder en Debat om saa vigtige Spørgsmaal nu nødtvungent maa føres i det danske Folketing, eller den Tid, der er tilmaalt os, tillader at forklare saa udførligt, som jeg kunde ønske, vort Partis Stilling til den foreliggende Sag. Men jeg skal ganske understrege, at det i allerhøjeste Grad er Regeringen, der har Ansvaret for, om det skal gaa godt eller galt, og jeg tillader mig i denne Henseende at citere de sidste Linier i det Manifest til det danske Folk, vort Parti udsendte for kort Tid siden. Det siges i Slutningen af dette Manifest:

„Vi venter, at Regeringen tager Op-gaven op, sætter sig i Spidsen, tager Føringen i dette Arbejde. Den vil da finde et Folk, der har bevaret Landets Uafhængighed gennem mere end Tusinde Aar og som tro mod sine Traditioner og Idealer, støttet paa sine Organisationer, vil forene sig til en Kraft, ingen udenvæltts Fjende kan knække!

Men det haster! Stormklokkerne lyder over Europa, og det Folk, der ikke kender sin Besøgelsestid, sætter sin Uafhængighed, sin Frihed og sin Ære paa Spil!“

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker for de velvillige Udtalelser, der fra de fleste Sider er fremsat om Lovforslaget. Om den finansielle Side af Forslaget er der kun gjort faa Bemærkninger, og det er derfor ogsaa kun lidt, jeg har at svare.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen spurgte, om han ikke opfattede det rigtigt, naar han gik ud fra, at der i Henhold til Lagringsbestemmelserne ogsaa vilde være en Mulighed for at oplagre Reservedele til Forsvarsmateriel, og jeg skal bekræfte, at der naturligvis ikke vil være noget til Hinder for inden